

SUB THEME 02

Religion And Society a Philosophy, Myth and
Reality Beyond Science.

**මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා පුවත්පත් මාධ්‍යය මගින්
සිදුකළ සමාජ සංස්කෘතික බලපෑම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්**

කුසලා සජීවනී

සහකාර පුස්තකාලයාධිපති

ගම්පහ විකුමාරවිචි දේශීය වෛද්‍ය විශ්වවිද්‍යාලය

kusala@gwu.ac.lk

සාරාංශය

ශ්‍රී ලාංකීය පුරා විද්‍යා ක්ෂේත්‍රයේ උන්නතිය උදෙසා ස්ථිර සාර පදනමක් දැමූ අසහාය පුරාවිද්‍යාඥයෙකු ලෙස මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා හඳුන්වා දිය හැකිය. විද්‍යාත්මක පුරාවිද්‍යාව සහ නව පුරාවිද්‍යාව ලාංකීය පුරාවිද්‍යා ක්ෂේත්‍රයට හඳුන්වා දීමේ පූර්ණ ගෞරවය හිමිවන්නේ එතුමාටය. පුවත්පත් මාධ්‍ය මගින් ද පුරාවිද්‍යා විෂය ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා පාඨක සමාජය දැනුවත් කළේය. පුවත්පත් මාධ්‍ය යනු, නවතම තොරතුරු පාඨකයා වෙත ලබාදෙනු ලබන තොරතුරු මූලාශ්‍රයකි. ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩල පනත මගින් පුවත්පත අර්ථකථනය කර ඇත්තේ "පොදු පුවත්, ආරංචි හෝ සිදුවීම් ඇතුළත් කොට ශ්‍රී ලංකාවේ මුද්‍රණය කරනු ලබන හෝ පළ කරනු ලබන පත්‍රයක්" යනුවෙනි. මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා පුවත්පත් මාධ්‍ය හරහා පුරාවිද්‍යා විෂය ජනතා ගත කරමින් සිදුකළ සමාජ සංස්කෘතික බලපෑම පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමයි. සෙසු අරමුණු ලෙස මෙරට සුපතල පුරාවිද්‍යාඥයෙකු ලෙස මෙතුමා විසින් විද්‍යාත්මක පුරාවිද්‍යා ක්ෂේත්‍රයට, නව පුරාවිද්‍යා ක්ෂේත්‍රයට සහ ලාංකීය පුරාවිද්‍යා ක්ෂේත්‍රයට සිදු කළ දායකත්වය පුවත්පත් මාධ්‍ය හරහා සමාජගත වූ ආකාරය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම, මෙතුමා පුවත්පත් මාධ්‍යය කරණය කළ සමාජ සවිඥාණික භාවය ඇති කළ ක්‍රමවේදයන් පිළිබඳව විශ්ලේෂණය කිරීම, මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක වැනි සමාජ බලපෑමක් සිදුකළ හැකි වර්තයක් පුවත්පත් මාධ්‍ය කලාව හරහා සිදු කළ සමාජ බලපෑම පිළිබඳව කපිකාවක් ඇති කිරීම, මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා පිළිබඳව සමාජයේ නිර්මාණය වී තිබූ ඔහුගේ අධ්‍යයන මෙහෙවර පිළිබඳව වෙනත් කතුවරුන් දරන ලද අදහස් හෝ සංකල්ප පිළිබඳව ග්‍රන්ථමිථික ලක්ෂණ හඳුනා ගැනීමයි. අධ්‍යයනයේ සීමාවන් ලෙස ලේක් හවුස් මාධ්‍ය ආයතන පුස්තකාලය සතුව ඇති සේනක බණ්ඩාරනායක මහතාගේ පෞද්ගලික පුවත්පත් ලිපිගොනුව යොදා ගත් අතර අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය ලෙස ග්‍රන්ථමිථික අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය භාවිතා කරන ලදී. මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක වැනි පුරාවිද්‍යා විෂය ක්ෂේත්‍රයට විශාල දායකත්වයක් සිදුකළ විද්වතෙකු තමා ග්‍රහණය කරගත් දැනුම් සම්භාරය පුවත්පත් මාධ්‍ය හරහා බෙදාහැරීම මගින් සිදු කිරීමට උත්සාහ කළ සමාජ සංස්කෘතික බලපෑම කුමක්ද යන්න හඳුනා ගැනීමත් මෙතුමා ගොඩනගාගෙන තිබූ සමාජ පෞර්ෂය අනෙකුත් මාධ්‍යවේදීන් විසින් විග්‍රහ කර ඇත්තේ කුමන ආකාරයකින් ද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ පර්යේෂණ ගැටලුව කුළ සංගෘහිත වේ. වර්ෂ 1975 සිට 2023 දක්වා කාල පරාසය කුළ බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් සහ එතුමා පිළිබඳව පුවත්පත්වල රචනා කරන ලද ලිපි මෙම ලිපි

ගොනුව තුළ අඩංගු බවත් 1986-1990 කාල වකවානුවේ දී වැඩිම ලිපි ප්‍රමාණයක් ප්‍රකාශයට පත්ව තිබූ බවත් මෙම අධ්‍යයනයේ දී නිගමනය විය. ශ්‍රී ලාංකාව තුළ ප්‍රකාශයට පත් වූ සිංහල සහ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය පුවත්පත් අතරින් පුවත්පත් දහඅටක (18) පමණ ලිපි පළ වී තිබූ අතර වැඩිම ලිපි ප්‍රමාණයක් පළ වී ඇත්තේ Daily News පුවත්පතෙහි ය. සමාජයේ විවිධ ස්තරයන් නියෝජනය කළ ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රාඥයෙකු වූ මෙතුමා පුවත්පත් මාධ්‍ය කලාව හරහා සමාජ දැනුවත්භාවය මෙන්ම සමාජයට සිදුකළ සමාජ සංස්කෘතික බලපෑම ඉතාම ඉහළ අගයක් ගනු ලබන්නේ එය සාමාන්‍ය ජනතාව තුළ පවා පුරාවිද්‍යාව වැනි විෂයයක් පිළිබඳව ගැඹුරු සවිඥානික භාවයක් ඇති කිරීම සඳහා පසුබිම නිර්මාණය කළ බැවිනි.

මූල්‍ය පද : සේනක බණ්ඩාරණායක, පුවත්පත් මාධ්‍යය, පුරාවිද්‍යාව, ලේක් හවුස් මාධ්‍ය ප්‍රස්තකාලය

Summary

Professor Senaka Bandaranaike can be introduced as an invaluable archaeologist who laid a solid foundation for the advancement of Sri Lankan archeology. He is credited with introducing scientific archeology and new archeology to the field of Sri Lankan archaeology. Professor Senaka Bandaranaike informed the readers about the field of archeology through newspapers. Newspaper media is a source of information that provides the latest information to the reader. The Sri Lanka Press Board Act defines a newspaper as "a paper printed or published in Sri Lanka containing general news, news, or events". The main purpose of this study is to study the socio-cultural impact of Professor Senaka Bandaranaike through the press on the subject of archeology. Studying how he was socialized through journalism, analyzing the methods he used to create social consciousness in newspaper journalism, and creating a discourse on the social impact of a character like Professor Senaka Bandaranaike, who can make a social impact through journalism, Identifying bibliographic features about the ideas or concepts held by other authors about his academic mission that had been created in society. As a limitation of the study, the personal newspaper file of Mr. Senaka Bandaranaike was used in the library of Lake House Media Institute, and the bibliographic study method was used as the study method. The purpose of this research is to identify the social and cultural impact that a scholar like Professor Senaka Bandaranaike, who made a great contribution to the field of archeology, tried to make by distributing the wealth of

knowledge he had captured through the media, and in what way other journalists have analyzed the social personality he had built. This study finally concluded that the articles written by and about Mr. Bandaranaike in the newspapers in the period from 1975 to 2023 were contained in this file, and the largest number of articles were published in the period of 1986–1990. Among the Sinhala and English media newspapers published in Sri Lanka, articles were published in about Eighteen (18) newspapers and the largest number of articles were published in the Daily News newspaper. He was a great scholar who represented various strata of society, and his social awareness and socio-cultural impact on society through journalism are highly valued because they created the background to create a deep awareness about a subject like archeology even among the common people.

Keywords: Senaka Bandaranaike, Newspaper Media, Archaeology, Lake House Media Library

හැඳින්වීම

1938 වසරේ සියනෑ කෝරලයේ රදළ පරපුරකට අයත් පවුලක සේනක විලියම් ඩයස් බණ්ඩාරණායක මහතා උපත ලැබීය. පියා විලියම් ඩයස් බණ්ඩාරණායක වූ අතර මව ඩෝරා බණ්ඩාරණායක මැතිණියයි. බිරිඳ මානෙල් ෆෝන්සේකා නම් විය. ගල්කිස්ස ශාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයෙන් මූලික අධ්‍යාපනය ලැබූ මෙතුමා 1961 වර්ෂයේ දී මූලික උපාධිය එංගලන්තයේ බ්‍රිස්ටල් විශ්වවිද්‍යාලයෙන් ලබාගන්නා ලදී. සිය උපාධිය සඳහා “The Vaulted Brick Image House of Polonnaruwa” නම් නිබන්ධය ඉදිරිපත් කරන ලදී. 1962 වර්ෂයේ දී ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලයෙන් මානව විද්‍යාව පිළිබඳව ඩිප්ලෝමා පාඨමාලාවක් ලබාගත් මෙතුමා 1972 වර්ෂයේ දී එම විශ්වවිද්‍යාලයෙන්ම සිය ආචාර්ය උපාධිය ලබාගත්තේය. ඒ සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද නිබන්ධනය වූයේ “The Vihares of Anuradhapura” (අනුරාධපුර විහාරාරාම) යන්නයි. නෙදර්ලන්තයේ ඇම්ස්ටර්ඩැම් විශ්වවිද්‍යාලයෙන් මොහු සිය පශ්චාද් උපාධිය හිමිකර ගත්තේය. 1972 වර්ෂයේ දීම “Sinhalese Monastic Architecture” (සිංහලයේ ආරාමික ගෘහනිර්මාණ ශිල්පය) නැමති ඉතා අගනා කෘතිය එළි දැක්වීය. සම්භාවනීය කෘති රැසක් රචනා කරන ලද මෙතුමා “Man through his Art ” නැමති කෘතිය එළිදැක්වීමට අනුග්‍රහය ලබාගන්නා ලද්දේ UNESCO ආයතනයෙනි. එතුමා විසින් රචනා කරන ලද මාහැඟි ග්‍රන්ථයක් වන “Sri Lanka – Island Civilization ”(ශ්‍රී ලංකා දිවයිනේ ශිෂ්ඨාචාරය) නම් කෘතිය ලෝකයේ භාෂා රැසකටම පරිවර්තනය කරන ලද කෘතියකි. "Rock and Wall Painting of Sri Lanka" (ශ්‍රී ලංකාවේ ලෙන් සහ ගුහා චිත්‍ර) නැමති මෙතුමා විසින් රචනා කෘතිය ද අන්තර් ජාතික පැසසුමට ලක්විය.

ඉතාමත් විශිෂ්ඨ පර්යේෂණ ග්‍රන්ථ රැසක් රචනා කළ මෙතුමා ජාත්‍යන්තර ඇගයීමට ලක් වූ පර්යේෂණ පත්‍රිකා රාශියක් ඉදිරිපත් කර ඇත.

1975 වසරේ දී කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුරාවිද්‍යා අධ්‍යයන අංශය පිහිටුවීමෙන් පසු එම අධ්‍යයන අංශයේ පළමු අංශාධිපතිවරයා වශයෙන් පත් වූයේ මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතාය. පුරාවිද්‍යාව නව දැනුමෙන් සන්නද්ධ කිරීමට මෙතුමාගේ තවත් එක් ක්‍රියා මාර්ගයක් වූයේ, පුරාවිද්‍යා විෂයය සම්බන්ධයෙන් නවීන ක්‍රමවේදයන් වර්ධනය වූ රටවල විශේෂඥයන් මෙරටට ගෙන්වා ඔවුන්ගේ දැනුම අප රටට ලබාගැනීමත් මෙරට වෘත්තිකයන් එම විදෙස් රටවල පුහුණු වීම් සඳහා යොමු කිරීමට කටයුතු කිරීමත්ය. පුරාවිද්‍යා විෂය තවදුරටත් වර්ධනය කිරීමේ අරමුණින් කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයට අනුබද්ධිත පුරාවිද්‍යා පශ්චාත් උපාධි ආයතනය පිහිටුවීය. එය පිහිටුවීමේ පූර්ණ ගෞරවය හිමිවන්නේ ද මෙතුමාටය. මෙතුමාගේ ජීවිතයේ සුවිශේෂී ස්ථානයක් ලෙස 1997 වසරේ දී කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ උපකුලපති ධුරයට පත්වීම හඳුන්වා දිය හැකිය. පුරාවිද්‍යා කොමසාරිස් වරයා වශයෙන් කටයුතු කළ ආචාර්ය රෝලන්ඩ් සිල්වා මහතා සමඟ එක්ව මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල ආරම්භ කිරීමට විශාල සහයෝගයක් ලබාදුන් අතර 1999 වසරේ දී මෙතුමා මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදලේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා වශයෙන් තේරීපත් විය. අවස්ථා කිහිපයකදීම මෙතුමා විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ සමාජිකයෙකු වශයෙන් කටයුතු කළේය. ප්‍රංශයේ ශ්‍රී ලංකා තානාපති වශයෙන් ද, යුනෙස්කෝ ආයතනයේ ශ්‍රී ලංකා නිත්‍යය නියෝජිත වශයෙන් ද, ඉන්දියාවේ මහ කොමසාරිස් වශයෙන් ද භූතානයේ ශ්‍රී ලංකා තානාපති වශයෙන් ද විශිෂ්ඨ රාජ්‍යතාන්ත්‍රික නිලධාරියෙක් වශයෙන් සිය අගනා මෙහෙවරක් ඉටු කළේය. 2012 වසරේ දී ජපන් රජයේ ආධාර යටතේ ඉදිකරන ලද සීගිරියේ නව පුරාවිද්‍යා කෞතුකාගාරය ඉදිකිරීමෙහිලා මෙතුමාගෙන් ලද සහාය සුළුකොට තැකිය නොහැකිය. 1993 වසරේ දී පවත්වන ලද ස්මාරක සහ පුරාවිද්‍යා භූමි පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර කවුන්සිලයේ 10 වැනි මහ සමුළුවේ සභාපතිවරයා වශයෙන් ද කටයුතු කළ මෙතුමා එම කවුන්සිලයේ ශ්‍රී ලංකා ජාතික කමිටුවේ සභාපතිවරයා ද විය. මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා පිළිබඳව සිව් අංශයකින් කරුණු දැක්විය හැකිය.

01. ශ්‍රී ලංකා ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය හා කලාව පිළිබඳ සිදු කරන ලද පර්යේෂණ සහ එයට අදාළ ග්‍රන්ථ ලිවීම.
02. විවිධ ආයතන ගොඩනැංවීම සඳහා ඉටුකරන ලද දායකත්වය.
03. විශ්වවිද්‍යාල පරිපාලකයෙකු ඇදුරෙකු වශයෙන් අධ්‍යාපන මට්ටම ඉහළ දැමීමට කටයුතු කිරීම.
04. ශ්‍රී ලංකා ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය සහ කලාව පිළිබඳ අවබෝධයත්, එහි අගයත් පිළිබඳව උපාධිධාරී තරුණ පරපුර සවිබල ගැන්වීම.

පුරාවිද්‍යාඥයෙකු, වාස්තුවිද්‍යාඥයෙකු, විශිෂ්ඨ රාජ්‍යතාන්ත්‍රිකයෙකු සහ විවිධ කර්තව්‍යයන්හි නියැලුණු විද්වතෙකු වශයෙන් කරන ලද විශිෂ්ඨ සේවය වෙනුවෙන් ඉහළම ජනාධිපති සම්මානයක් වන විද්‍යාචාර්ය ගෞරව නාමයෙන් පිදුම් ලැබීමට තරම් මෙතුමා භාග්‍යවන්ත විය. මෙලෙස විශිෂ්ඨ සේවාවක් සමාජය

වෙනුවෙන් සිදුකරන ලද බණ්ඩාරනායක මහතා සිය පන්හිද මෙහෙයවමින් පුවත්පත් මාධ්‍ය හරහා ද සිය පාඨකයින් දැනුවත් කිරීමට අමතක නොකළේය. මෙම අධ්‍යයනයේ දී එතුමා විසින් පුවත්පත් සඳහා රචනා කරන ලද ලිපි සහ එතුමා පිළිබඳව වෙනත් ලේඛකයින් විසින් පුවත්පත්වලට රචනා කරන ලද ලිපි පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ.

අධ්‍යයනයේ අරමුණු

මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා පුවත්පත් මාධ්‍ය හරහා පුරාවිද්‍යා විෂය ජනගත කරමින් සිදුකළ සමාජ සංස්කෘතික බලපෑම පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමයි. සෙසු අරමුණු ලෙස මෙරට සුපතල පුරාවිද්‍යාඥයකු ලෙස මෙතුමා විසින් විද්‍යාත්මක පුරාවිද්‍යා ක්ෂේත්‍රයට, නව පුරාවිද්‍යා ක්ෂේත්‍රයට සහ ලාංකේය පුරාවිද්‍යා ක්ෂේත්‍රයට සිදු කළ දායකත්වය පුවත්පත් මාධ්‍ය හරහා සමාජගත වූ ආකාරය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම, මෙතුමා පුවත්පත් මාධ්‍යකරණය තුළ සමාජ සවිඥානික භාවය ඇති කළ ක්‍රමවේද පිළිබඳ විශ්ලේෂණය කිරීම, මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක වැනි සමාජ බලපෑමක් සිදුකළ හැකි වර්තයක් පුවත්පත් මාධ්‍ය කලාව හරහා සිදු කළ සමාජ බලපෑම පිළිබඳව කපිකාවක් ඇති කිරීම, මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා පිළිබඳව සමාජයේ නිර්මාණය වී තිබූ ඔහුගේ අධ්‍යයන මෙහෙවර පිළිබඳව වෙනත් කතුවරුන් දරන ලද අදහස් හෝ සංකල්ප පිළිබඳව ග්‍රන්ථමිථික ලක්ෂණ හඳුනා ගැනීම හඳුන්වා දිය හැකිය.

අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

මෙම අධ්‍යයනය සඳහා ග්‍රන්ථමිථික අධ්‍යයන ක්‍රමවේද භාවිත කරන ලදී. කිසියම් විෂයක ප්‍රකාශන රටාව පිළිබඳව සියලු තොරතුරු විමසා බැලීම ග්‍රන්ථමිථික අධ්‍යයනයේ ලක්ෂණ වේ. විශේෂ විෂයක් සම්බන්ධව එම ක්‍ෂේත්‍රයේ ප්‍රකාශනවල ස්වභාවය, කර්තෘත්වය, ප්‍රකාශක, ප්‍රකාශන රටාව පිළිබඳව තොරතුරු විමසා බැලීම ග්‍රන්ථමිථික ක්‍රමය මගින් සිදුකරනු ලබයි. එබැවින් මෙම අධ්‍යයනය සඳහා සුදුසුම පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ග්‍රන්ථමිථික අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය බැවින් එය භාවිත කරන ලදී.

ගැටළුව

මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක වැනි පුරාවිද්‍යා විෂය ක්ෂේත්‍රයට විශාල දායකත්වයක් සිදුකළ විද්වතෙකු තමා ග්‍රහණය කරගත් දැනුම් සම්භාරය පුවත්පත් මාධ්‍ය හරහා බෙදාහැරීම මගින් සිදු කිරීමට උත්සාහ කළ සමාජ සංස්කෘතික බලපෑම කුමක්ද යන්න හඳුනා ගැනීමත් මෙතුමා ගොඩනගාගෙන තිබූ සමාජ පෞරුෂය අනෙකුත් මාධ්‍යවේදීන් විසින් විග්‍රහ කර ඇත්තේ කුමන ආකාරයකින් ද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ පර්යේෂණ ගැටලුව තුළ සංගෘහිත වේ.

ලේක්හවුස් මාධ්‍ය පුස්තකාලය

ශ්‍රී ලාංකීය පත්තර කලාවේ මහගෙදර ලෙස හැඳින්වෙන්නේ එක්සත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සමාගමයි. (ලේක් හවුස් ආයතනය) ශ්‍රී ලංකාවේ පුවත්පත් ඉතිහාසය නව මගකට යොමුකල යුග පුරුෂයා ලෙස ඩී. ආර්. විජේවර්ධන මහතා හැඳින්විය හැකිය. එතුමා ආරම්භයේ සිටම පුවත්පත් ආයතනයක් පවත්වාගෙන යාමේ දී කතෘ මණ්ඩල පුස්තකාලයකින් සිදුවන මෙහෙවර වටහාගෙන තිබුණි. 1929 වර්ෂයේ දී නව ලේක්හවුස් මන්දිරය ගොඩනැගූ පසු සිය නිවසේ පවත්වාගෙන ගිය පුස්තකාලයේ ග්‍රන්ථ සම්භාරය යොදා ගනිමින් ලේක්හවුස් කර්තෘ මණ්ඩල පුස්තකාලය ආරම්භ කරන ලදී. එවකට කර්තෘ මණ්ඩල පුස්තකාලය සතු වූයේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පළ වූ ග්‍රන්ථ පමණි. ඩී. ආර්. විජේවර්ධනය මහතා දිවංගත වීමෙන් අනතුරුව ලේක් හවුස් ආයතනයේ පරිපාලනය භාරගත් අනුප්‍රාප්තිකයා වන එච්මන්ඩ් වික්‍රමසිංහ මහතා සහ එතුමාගෙන් පසු පාලනය භාරගත් රංජිත් විජේවර්ධන මහතා පුස්තකාලයේ එකතූත් සහ පුස්තකාලයෙන් සැලසෙන සේවාවන් වඩාත් දියුණු කළේය. බාහිර පාඨක සේවා ආරම්භ කිරීම රංජිත් විජේවර්ධන මහතා සභාපති පදවිය දැරූ යුගයේ දී සිදු විය. මේ අනුව පුවත්පත් පරිශීලනය කිරීමේ පහසුකම් බාහිර පාඨකයින්ට හිමි වූ අතර පුස්තකාලයේ ඇති පොත් ඩිවි දශම වර්ගීකරණයට අනුව සංවිධානය කිරීම 1950 දශකයේ ආරම්භ විය.

1950 දශකයේ දී සිංහල පුවත්පත් ලිපි වර්ග කිරීම ආරම්භ කළ අතර පුවත්පත් ලිපි විෂය වර්ගීකරණය අනුව වර්ගකර ලිපි ගොනු සකසා පාඨක පරිශීලනයට යොදා ගැනීම සිදුවූයේ ද මේ වකවානුවේදී ය. ලේක් හවුස් පුස්තකාලයේ ඇති විමර්ශන සම්පත් අතර විශේෂ එකතුවක් වන්නේ දිනපතා මෙන්ම සති අන්ත පුවත්පත්වල පළවන වර්තාපදාන සහ විශේෂාංග ලිපි ගොනු සම්භාරයයි. 1960 දශකයේ සිට ලේක් හවුස් ආයතනය විසින් ප්‍රකාශයට පත් කළ පුවත්පත්වල පළ වූ ලිපි මෙසේ ගොනු කර ඇත. 1970 ජූලි මස මැතිවරණයෙන් බලයට පත් වූ පාලකයන්ගේ ආධාරකරුවන් විසින් ලේක් හවුස් ආයතනයට එල්ල කළ දරුණු ප්‍රහාරයෙන් පුස්තකාලයේ ගබඩා කර තිබූ අතිශය වටිනා පුවත්පත් වෙළුම් දෙසියකට අධික ප්‍රමාණයක් ගිනිබත් විය.

වර්තාපදාන ලිපි අකාරාදී පිළිවෙලට අනුක්‍රමණිකා ගත කර අංක ලබා දී එම අංක පිළිවෙලට රාක්ක ගත කර ඇත. ප්‍රවෘත්ති, විශේෂාංග ලිපි පුස්තකාලයටම ආවේණික වූ විශේෂිත වර්ගීකරණ ක්‍රමයක් යටතේ වර්ග කර ඇත. එම වර්ගීකරණය ද අංක පිළිවෙලක් යටතේ විෂය අනුව සකස් කර ගත් වර්ගීකරණ ක්‍රමයකි. එම වර්ගීකරණ ක්‍රමයට අනුව විෂයයන්වලට අදාළ ලිපි රාක්කගත කරනු ලබයි. මෙම පුස්තකාලයේ ඇති මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරණායක මහතා පිළිබඳ වන පෞද්ගලික ලිපිගොනුව ඒ පිළිබඳව සාක්ෂි දරයි.

1977 දී ආයතනයේ සභාපති පදවියට පත් රණපාල බෝධිනාගොඩ මහතා පුස්තකාලය නව මගකට යොමු කිරීමට පියවර ගන්නාවක් අරම්භ කළේය. එවකට පුස්තකාලයාධිපතිවරයාව සිටි ඩී. ජේ. එස්. ද සිල්වා මහතාගේ මග පෙන්වීම යටතේ මුල් වකවානුවේ දී ලේක් හවුස් පුවත්පත් කලාවේදීන්ට පමණක් සීමා වූ මාධ්‍ය පුස්තකාලය බාහිර පාඨකයින්ගේ පරිශීලනයට ද අවස්ථාව ලබාදෙන

ලදී. මෙම පුස්තකාලය 1995 පෙබරවාරි 23 වන දින ඩී. ආර්. විජේවර්ධන අනුස්මරණ මධ්‍ය පුස්තකාලය සහ ප්‍රලේඛන මධ්‍යස්ථානය නමින් නම් කරනු ලැබීය. සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා නමින් ද මෙහි පෞද්ගලික ලිපි ගොනුවක් සකස්කර ඇත. සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා සහ පුරාවිද්‍යාව පිළිබඳව පුවත්පත් මාධ්‍ය තුළ කෙලෙස සටහන්ව ඇද්ද යන්න පිළිබඳව විමසා බැලීම කාලෝචිතය. මෙලෙස සංවිධානය කොට ඇති ලේක්හවුස් පුස්තකාලයේ සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා නමින්ම වෙන් වූ පෞද්ගලික ලිපිගොනුවෙහි අංක 22264 ය. එම ලිපිගොනුවෙහි සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා පිළිබඳව වෙනත් මාධ්‍යවේදීන් තැබූ සටහන් සහ එතුමා විසින් පුවත්පත්වලට රචනා කරන ලිපිවලින් මෙම ලිපි ගොනුව සමන්විත වේ.

දත්ත විශ්ලේෂණය

ශ්‍රී ලංකාව තුළ ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද පුවත්පත්වල සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් රචනා කරන ලද හෝ වෙනත් මාධ්‍යවේදීන් කතුවරයෙකු විසින් බණ්ඩාරනායක මහතා පිළිබඳව රචනා කරන ලද ලිපියක් පුවත්පතක පළවූයේ නම් එතුමාගේ නමට අදාළව ඇති පෞද්ගලික ලිපිගොනුවෙහි එය ඇතුළත් කර ඇත. මෙම අධ්‍යයනයේ දී මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් පුවත්පත් සඳහා රචනා කරන ලද ලිපි සහ විවිධ මාධ්‍යවේදීන් විසින් බණ්ඩාරනායක මහතා පිළිබඳව පුවත්පත්වල පළ කරන ලද ලිපි වර්ෂ 1975 සිට 2023 දක්වා කාලය තුළ පුවත්පත්වල ප්‍රකාශයට පත් වී ඇති බව නිගමනය විය. එම කාලය තුළ ප්‍රකාශයට පත් වී ඇති සමස්ත ලිපි ප්‍රමාණය 111 කි. ලේක්හවුස් මාධ්‍ය පුස්තකාලයෙහි 2015 වර්ෂයේ සිට 2023 වර්ෂය දක්වා Assetpro නැමති පරිගණක මෘදුකාංගය භාවිතා කරමින් පුවත්පත් කැපුම් එකතුව පවත්වාගෙන යනු ලබයි. එයට පෙර එකතු කරන ලද පුවත්පත් කැපුම් එකතු එම ලිපියට අදාළ පෞද්ගලික ලිපිගොනුවෙහි හෝ විෂයව අදාළ ලිපිගොනුවට ඇතුළත් කරන ලදී. ඉතා කුඩා ප්‍රමාණයෙන් පළ වී ඇති ප්‍රවෘත්ති මෙම අධ්‍යයනය සඳහා යොදා නොගැනීමට කටයුතු කරන ලදී.

වගු අංක 01 : පුවත්පත් අනුව දත්ත විශ්ලේෂණය

අනු අංකය	පුවත්පත	ලිපි ගණන	ප්‍රතිශතය
01	දිවයින	06	5.4%
02	දිනමිණ	08	7.2%
03	ලංකාදීප	02	1.8%
04	සිළුමිණ	05	4.6%
05	ඉරුදින	01	0.9%
06	රාවය	01	0.9%
07	රිවිර	01	0.9%

08	දවස	01	0.9%
09	මිහිර	01	0.9%
10	Island	14	12.6%
11	Daily news	43	38.7%
12	Sunday Observer	11	9.9%
13	Daily Mirror	03	2.7%
14	Sunday Island	01	0.9%
15	Sunday Times	06	5.4%
16	Sunday Leader	03	2.7%
17	Sun	02	1.8%
18	Colombo Observer	02	1.8%
	සමස්ත ලිපි ප්‍රමාණය	111	100%

මූලාශ්‍රය: සමීක්ෂණ දත්ත

දිවයින, දිනමිණ, ලංකාදීප, සිළුමිණ, ඉරුදින, රාවය, රිචර, මිහිර, දවස, Island, Daily News, Sunday Observer, Daily Mirror, Sunday Island, Sunday Times, Sunday Leader, Son, සහ Colombo Observer යන පුවත්පත්වල මෙතුමා පිළිබඳව සහ මෙතුමා විසින් රචිත ලිපි පළ වී තිබුණි. සිංහල පුවත්පත් අතරින් වැඩිම ලිපි ප්‍රමාණයක් එල වී ඇත්තේ දිනමිණ පුවත්පතෙනි. එම ලිපි ගණනින් 08ක් සහ ප්‍රතිශතයක් 07.2 % ක් විය. දෙවනුවට වැඩිම සිංහල ලිපි ප්‍රමාණයක් එල වී තිබූ පුවත්පත වූයේ දිවයින පුවත්පතයි. එය ලිපි ගණනින් 06ක් සහ ප්‍රතිශතයක් 05.4 % ක් විය. ඉංග්‍රීසි පුවත්පත් අතරින් ඩේලි නිවුස් (Daily News) පුවත්පතෙහි ලිපි 43ක් පළ වී තිබූ අතර එය ප්‍රතිශතයක් 38.7%කි. දෙවනුවට වැඩිම ඉංග්‍රීසි ලිපි පළ වී තිබූ පුවත්පත වූයේ Island පුවත්පතයි. එය ලිපි ගණනින් 14ක් වූ අතර ප්‍රතිශතයක් 12.6%ක් විය.

වගු අංක 02 : භාෂා මාධ්‍යය අනුව දත්ත විශ්ලේෂණය

අනු අංකය	භාෂාව	ලිපි ගණන	ප්‍රතිශතය
01	සිංහල	26	23.4%
02	ඉංග්‍රීසි	85	76.6%
	සමස්ත ලිපි ප්‍රමාණය	111	100%

මූලාශ්‍රය : සමීක්ෂණ දත්ත

භාෂා මාධ්‍යයෙන් ලිපි පළ වූ ප්‍රමාණය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් වැඩිම ලිපි ප්‍රමාණයක් එල වී ඇති බව නිගමනය විය. එය ගණනින් 85ක් වූ අතර ප්‍රතිශතයක් 76.6%කි. සිංහල භාෂාවෙන් පළ වූ ලිපි ප්‍රමාණය 26කි. එය ප්‍රතිශතයක් 23.4 % කි.

වගු අංක 03 : සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් සහ අනිකුත් කතුවරුන් විසින් රචිත ලිපි අනුව දත්ත විශ්ලේෂණය

අනු අංකය	භාෂාව	ලිපි ගණන	ප්‍රතිශතය
01	සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් රචිත ලිපි (ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් - 30 සිංහල භාෂාවෙන් - 08)	38	34.2%
02	කතුවරුන් විසින් රචිත ලිපි	73	65.8%
	සමස්ත ලිපි ප්‍රමාණය	111	100%

මූලාශ්‍රය : සමීක්ෂණ දත්ත

මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් ලිපි 38ක් පුවත්පත් සඳහා රචනා කර ඇති අතර එය ප්‍රතිශතාත්මකව 34.2% කි. එය ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ලිපි 30 සහ සිංහල භාෂාවෙන් ලිපි 08 ක් ලෙස විය. පුවත්පත් මාධ්‍යවේදීන්, පුරාවිද්‍යා ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රවීණයන් විසින් මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායකයන් පිළිබඳව ලිපි 73ක් පුවත්පත්වල ඵලකොට ඇත. එය ප්‍රතිශතාත්මක 65.8% කි.

වගු අංක 04 : ප්‍රකාශිත වර්ෂ අනුව දත්ත විශ්ලේෂණය

අනු අංකය	වර්ෂ පරාසය	ලිපි ගණන	ප්‍රතිශතය
01	1975 - 1979	08	7.2%
02	1980 - 1985	04	3.6%
03	1986 - 1990	14	12.6%
04	1991 - 1995	13	11.7%
05	1996 - 2000	40	36%
06	2001 - 2005	14	12.6%
07	2006 - 2010	03	2.7%
08	2011 - 2015	09	8.2%
09	2016 - 2020	04	3.6%
10	2021 - 2023	02	1.8%
	මුළු ලිපි ගණන	111	100%

මූලාශ්‍රය : සමීක්ෂණ දත්ත

වර්ෂ 1975 සිට 2023 දක්වා වසර 48 ක කාලය තුළ ලිපි 111 පුවත්පත්වල ඵල වී ඇති අතර ඒ අතරින් වැඩිම ලිපි ප්‍රමාණයක් ප්‍රකාශයට පත් වී ඇති වර්ෂ පරාසය වන්නේ 1996-2000 කාලවකවානුවයි. එය ප්‍රතිශතාත්මකව 36% කි. 2001-2005 සහ 1988-1990 කාලවකවානු තුළ දී ලිපි 14 බැගින් ප්‍රකාශයට පත් වී ඇත.

එය ප්‍රතිශතාත්මකව 12.6% කි. අවම ලිපි ප්‍රමාණයක් එල වී ඇති වර්ෂ පරාසය වන්නේ 2021-2023 කාල වකවානුවයි.

ජාත්‍යන්තර පර්යේෂණ සමුදායවල දී සිදුකරන ලද මුඛ්‍ය දේශන, ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන පෙළේ පාසල්වල වර්ණ ප්‍රධානෝත්සවයන්හිදී සිදු කරන ලද දේශන, ඉන්දීය මහකොමසාරිස් ලෙස කටයුතු කිරීමේ දී සිදු කළ දේශනයක් සහ අභ්‍යාසලාභී පුරාවිද්‍යා සහකරුවන්ගේ පාඨමාලාවක දී සිදුකළ දේශනයක් ආදිය මෙතුමා විසින් විවිධ අවස්ථාවන්හිදී සිදු කරන ලද දේශන ද පුවත්පත්වල පළවී තිබූ අතර 1999-04-18 වන දින Island පුවත්පතේ කතුවැකිය වෙන් වී තිබුණේ ද මෙතුමා වෙනුවෙනි.

නිගමන

01. ශ්‍රී ලාංකාව තුළ ප්‍රකාශයට පත් වූ සිංහල සහ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය පුවත්පත් අතුරින් පුවත්පත් දාහතක (17) පමණ ලිපි පළ වී තිබුණි.
02. වර්ෂ 1975 සිට 2023 දක්වා කාල පරාසය තුළ බණ්ඩාරණායක මහතා විසින් සහ එතුමා පිළිබඳව පුවත්පත්වල රචනා කරන ලද ලිපි මෙම ලිපි ගොනුව තුළ අඩංගු බව මෙම අධ්‍යයනයේ දී මූලිකවම නිගමනය වූ අතර 1986-1990 කාල වකවානුවේ දී වැඩිම ලිපි ප්‍රමාණයක් ප්‍රකාශයට පත් වී ඇත.
03. සමාජයේ විවිධ ස්තරයන් නියෝජනය කළ ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රාඥයකු ලෙස සමාජය තුළ විශාල පිළිගැනීමක් ලබාසිටි බව සමස්ථ පුවත්පත් ලිපි පිළිබඳ සලකා බැලීමේ දී පැහැදිලි වේ.
04. මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් පුවත්පත් මාධ්‍ය කලාව හරහා සමාජ දැනුවත්භාවය මෙන්ම සිදුකළ සමාජ සංස්කෘතික බලපෑම ඉතාම ඉහළ අගයක් ගනු ලබන්නේ එය සාමාන්‍ය ජනතාව තුළ පවා පුරාවිද්‍යාව වැනි පුළුල් විෂයක් පිළිබඳව ගැඹුරු සවිඥානික භාවයක් ඇති කිරීම සඳහා පසුබිම නිර්මාණය කළ බැවිනි.
05. මෙතුමා වැනි සමාජයේ ඉහළ පිළිගැනීමක් සහිත පුද්ගලයෙකු මේ අයුරින් සමාජ දැනුවත්භාවය ඇතිකර සමාජය තුළ යම් දැනුමක් ස්ථාපිත කිරීම සඳහා නව දැනුම සමාජගත කිරීම සඳහා පුවත්පත් මාධ්‍ය වැනි මාධ්‍ය පවා භාවිත කර ඇති බවයි.
06. මෙතුමා විසින් රචනා කරන ලද බොහොමයක් පුවත්පත් ලිපි රචනා කර ඇත්තේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් වන අතර මොහු ඒ හරහා සමාජයේ මධ්‍යම පාන්තික හා ඉහළ ශ්‍රේණිවල පුරා විද්‍යාත්මක දැනුම ගවේෂණය කරමින් සිටි පුද්ගලයන් ඉලක්ක කරගෙන ඇති බව පෙනී යයි.
07. මෙතුමා පුවත්පත් මාධ්‍ය හරහා ඉතාමත්ම සුක්ෂම අයුරින් පුරා විද්‍යාවේ සඳහන් කරුණුවල ඉතාම ගැඹුරු ස්ථාන සහ ඉතාම සුක්ෂම ස්ථාන ජනතාවට ග්‍රහණය වන අයුරින් පුවත්පත් මාධ්‍ය භාවිතා කර ඇති බව පැහැදිලි වේ.
08. එසේම ඔහු විසින් Daily News වැනි ඉහළ ජනතා ආකර්ශනයක් සහිත පුවත්පතක ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් තම ලියමන් අන්තර්ගත කිරීම තුළින් සහ අනෙකුත් මාධ්‍යවේදීන් ද මෙතුමා පිළිබඳ බහුතර ලිපි ප්‍රමාණයක් ඉංග්‍රීසි

භාෂාවෙන් පළ කිරීම තුළින් ද පැහැදිලි වන කරුණක් වන්නේ ඔහුගේ දැනුම බෙදා හැරීමේ පරාසය හුදෙක් ශ්‍රී ලාංකික ජනතාව පමණක් ඉලක්ක කරගෙන සිදු කළ දෙයක් නොවන අතර එය සමස්ත දේශීය හා විදේශීය විද්වතුන් ද ඉලක්ක කරගත් බවයි.

09. මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතා වැනි සමාජයේ ඉතා ඉහළ ස්ථානයක වැජඹුණු වියතෙකු විසින් සමාජය මෙලෙස පුවත්පත් මාධ්‍ය හරහා සමාජ සංස්කෘතික ශෝධනයකට, වෙනසකට, බලපෑමකට ලක්කළ බවයි.
10. සමාජයේ විශාල අවධානයක් හා විශේෂ ස්ථානයක් ලබා සිටි මෙතුමා පුවත්පත් මාධ්‍ය තුළින් විද්වත් දැනුම බෙදා හැරීම තුළ සමාජයට ඉතා විශාල දායකත්වයක් ලැබුණු අතර එය මුළු මහත් සමාජය තුළම පුරාවිද්‍යාව විශේෂයෙහි නව ප්‍රවණතා සමාජගත වීමට අවශ්‍ය වටපිටාව සකස් වූ බවයි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

01. 1973 අංක 5 දරන ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩල පනත, 33 වැනි වගන්තිය - අර්ථ නිරූපණය
02. ලේක් හවුස් මාධ්‍ය පුස්තකාලය සතු මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතාට අයත් ලිපි ගොනුව

Effectiveness of Time and Space on Dance symbolized in Rock Art

Niluka D Thilakarathne

C. De .S. Kulathilake Archival and Research Unit, Faculty of Music,

University of the Visual and Performing Arts

ndtnews@yahoo.com

Introduction to the Study

As the oldest art form, dance has been expressed as tangible proof in ancient stone paintings and cave arts by illiterate people around the world. Further, during rituals and social gatherings, dance has been performed throughout history and is considered a rhythmic movement. These rhythmical movements that are performed on different occasions can be considered a structured movement of the system. The scholars in the fields of anthropology, archeology, and fine arts studied rock art and mentioned various aspects of rock art while giving attention to its artistic values.

Literature Review

According to literature, Methen (2005) mentioned that 40, 000 years ago, Homo sapiens painted cave walls for cosmetic reasons with an aspect of sexual attraction in Europe. This art tradition developed as a "shadow-picture" style in Southeast Spain in 20,000–12,000 B.C., defined as a period of "rock-shelter art." In 100,000 B.C., engraving and printing appeared with artistic signs in early Aurignacian culture. Each period of rock art reflects the aesthetic and intellectual values of its age (Anati, 2008). Therefore, studying rock paintings requires an understanding of signs and symbols in the context of religions, myths, rituals, arts, languages, etc. in a culture. Prof. Raj Somadeva (2012) stated that the manifestation of rock paintings and engravings (RPE) is a creative process, and Sri Lanka has a longstanding tradition of rock paintings that consist of iconic and symbolic representation. Bandaranayake (1986) described rock art and the associated lifestyle of the Vaddas as making a tangible contribution to our understanding of artistic activity in prehistoric times. Further, senior archeologist Raj Somadeva affirmed Prof. Bandaranayake's point of view by describing rock art as a simple but, to a certain extent, rationalistic visual expression.

Among the definitions of dance has been defined by Kaeppler (1992) as a complex form of communication that links with the visual, kinesthetic, and aesthetic aspects of human movement with (usually) the aural dimension of musical sounds and sometimes poetry. Dance is created out of culturally understood symbols within social and religious contexts, and it conveys information and meaning as ritual, ceremony, and entertainment. For dance to communicate, its audience must understand the cultural conventions that deal with human movement in time and space. This time and space have a correlation with the conceptual and creative space. Judith Lynne Hanna (1983) stated that dance is a universal behavior with a history probably as old as humanity itself. Since antiquity, paintings, friezes, sculpture, myths, oral expression, and then literature attest to the existence of dance. Dance is embedded in our beings. Even when not physically manifested, the concept and vision of dance emerge in our thinking.

Kraus and Richard (1991) published characteristics of the dance, such as the usage of the human body and were concerned with forms of dance that extend through time and space. As an art form of dance performed by individuals or groups, the parameters of existing in time, space, force, and flow are the most important elements, while the human body is taken as an instrument and movement is the medium. The whole dance form is well structured, and the style and rhythm convey its purpose through expressions such as inner feelings, emotions, social representation, ritual, and entertainment. The illiterate people tried to express their dance traditions by painting rock shelters. Furthermore, these rock shelters are a conservatory of dance for generations to come to have a broader understanding of it.

Lonsdale (1982) also lightens it up with a broader explanation, as dance is a set of rhythmic movements, and these rhythmic patterns cooperate with time and space and structure the movements. Finally, a creative thought becomes a dance form with a structured rhythmical pattern that transmits the message to the audience. According to structuralists, the layout of the structures that organize rules and units into meaningful systems is generated by the human mind itself. A structure can be defined as any conceptual system that has three properties: “wholeness” (the system should function as a whole), “transformation” (the system should not be static), and “self-regulation (the basic structure should not be changed).

In San Rock art, stick dance forms symbolized body balancing with bending postures with sticks on hands. Further, they symmetrically move forward with a fused stick, conveying an image of an animal with four legs. These body movements put their weight on sticks, and that time and space show the flow of the dance. In the later part of the Upper Paleolithic period, at the open-air site of Gönnersdorf near Koblenz in Germany, young female dancing figures and Pachmarhi Hills rock paintings in India can be seen as group formations of dance that positions and ceremonial scene dancing people in Kazakhstan. Rock art is a binary patterning of mutual opposition that manifests itself in concepts such as male, female, vertical, horizontal, human, and animal.

Methods and Methodology

How are dance movements symbolized based on time, space, and body movements in rock art? is the problem in this research. The methodology used in this research was a qualitative content analysis of literature. Secondary data were collected for this research, such as research papers, journals, and books published in Scopus, Google Scholar, academia.edu, Research Gate, and institutional publications. This research focused on determining how time, space, and body movements are symbolized in rock art. Further, considering the body as a fluid concept, this study considers ideas that are conveyed through the body's positions and postures, which represent individuals or groups.

No			
1	The Way of Life Recorded in the Rock Art of Valcamonica	<i>Emmanuel Anati, 2008</i>	University of Gothenburg
2	Dance, Meaning, and Motion <i>A Study of Embodied Perspective</i>	Kristian Georgiev	Academia Edu

3	The Evolution of Human Dance: Courtship, Rites of Passage, Trance, Calendrical Ceremonies and the Professional Dancer	Yosef Garfinkel, February 2018	Article in Cambridge Archaeological Journal · Research Gate
4	History of the Dance in Art and Education. Chapter 02- Meaning of Dance	Kraus, Richard, 1991	City University New York
5	The Art of Composition: A simple Application of Dynamic Symmetry	Michel Jacobs Originally Published in 1926	Internet Archive.org
6	Dancing with Two Sticks: Investigating the Origin of a Southern African Rite	Pieter Jolly 2006	Jstor The South African Archaeological Bulletin, Vol. 61, No. 184 (Dec., 2006)
7	Dance movements of baksy as a paradigm of development of the Kazakh dance art	T.Moldakhmetova, G.T.Zhumaseitova, L.V. Kim, G.Y. Saitova, R. V. Kenzikeev, 2018	Scopus <i>Rupkatha Journal on Interdisciplinary Studies in Humanities (ISSN 0975-2935), Vol. 10, No. 3, 2018</i>
8	Symmetry and Rhythm in the Art	Orazkulova Kaldigul Mertenov Yeldos Ryssymbetov Yerhan Kazakh	Mediterranean Journal of Social Sciences MCSER Publishing, Rome-Italy Vol 6 No 2 S4 April 2015
9	Rock painting and engraving sites in	Somadeva, S., 2012	Postgraduate Institute of Archeology,

	Sri Lanka,		University of Kelaniya

Results and Discussion

According to the literature, dance form has a structured movement, and rhythm is a soul in it. However, the dance creation of visual designs involves a series of poses and the tracing of patterns through space in the course of measured units of time. The time and space decided for the moving positions, directions, and formations depend on the given weight. Finally, time, space, and weight depend on the symmetry of the body movements, which determine the flow of rhythm.

Key Words: Rock Art. Body Movements, Dance Dynamics, Time and Space

Unveiling Truth: A Comparative Explanation of Knowledge, Reality, and Liberation in Bhagavad Gita and Plato's Allegory of the Cave

S.S. Hewawasam

Department of Philosophy,

University of Peradeniya

sewwandis@arts.pdn.ac.lk

Introduction

In an ever-evolving world where questions of knowledge, reality, and liberation persist, the Bhagavad Gita and Plato's Allegory of the Cave stand as timeless philosophical landmarks. The Bhagavad Gita, a well-regarded scripture of Hindu philosophy, and Plato's allegorical narrative, found in "The Republic," each offer profound insights into the nature of human existence, the pursuit of wisdom, and the path to enlightenment. This comparative study seeks to illuminate the parallels and divergences between these philosophical frameworks, shedding light on their shared emphasis on transcending ignorance and seeking higher truths.

Literature Review

The Bhagavad Gita, a dialogue between Prince Arjuna and Lord Krishna, delves into the complexities of duty, righteousness, and spiritual devotion. Its exploration of Maya (illusion) and the ultimate reality beneath the material world counterparts Plato's concept of shadows and true forms. In the Allegory of the Cave, Plato introduces a metaphorical journey from ignorance to enlightenment, symbolizing the philosopher's ascent from illusory shadows to the realm of knowledge. Both texts emphasize the transformative power of knowledge and self-awareness, as well as the challenges inherent in breaking free from societal constructs.

Methods and Methodology

This research employs a comparative analysis approach, engaging with primary sources—the Bhagavad Gita and Plato's Allegory of the Cave. Textual analysis will be conducted to identify shared themes, philosophical principles, and perspectives on reality and liberation. By juxtaposing key passages from both texts, this study aims to highlight their inherent resonances and provide insights into the cultural and temporal contexts that shaped their philosophies. In addition, the methodology includes an examination of scholarly interpretations and commentaries on both the Bhagavad Gita and the Allegory of the Cave. These

secondary sources will provide valuable insights into the historical reception, philosophical nuances, and modern relevance of these texts. By drawing upon a range of scholarly perspectives, this research aims to offer a comprehensive analysis of the connections and disparities between these two philosophical traditions.

Results and Discussions

The comparison reveals striking parallels between the two works. Both the Bhagavad Gita and the Allegory of the Cave emphasize the illusory nature of the material world and the importance of seeking deeper truths. In the Gita, Lord Krishna's teachings on self-realization align with the philosopher's ascent in Plato's allegory. Both texts advocate for liberation from ignorance, whether through knowledge of the eternal self (atman) or the forms of reality. Moreover, both texts promote the role of knowledge and wisdom. On the other hand, subtle differences emerge. The Gita emphasizes the role of action in pursuing knowledge and spiritual growth, while the allegory centers on intellectual exploration. Plato's focus on a hierarchical structure of knowledge contrasts with the holistic approach of Bhagavad Gita to self-discovery. These distinctions provide insight into the distinct philosophical orientations of Hindu and Greek thought. Furthermore, the comparative analysis delves into the societal implications of these philosophical concepts. The Bhagavad Gita's teachings on duty and righteousness offer a framework for ethical living and societal harmony, while Plato's allegory raises questions about the responsibility of the enlightened philosopher toward society. By exploring these dimensions, the study contributes to a deeper understanding of the ways in which philosophical thought shapes cultural values and societal norms. The comparative study not only highlights historical and cultural connections but also underscores the enduring relevance of these philosophical insights in contemporary times. In a globalized world, where diverse perspectives intersect, the Bhagavad Gita's emphasis on self-awareness and the Allegory of the Cave's call to question assumptions continue to resonate. These texts prompt us to critically engage with societal narratives, transcend prejudices, and seek deeper truths, fostering a more interconnected and empathetic global community. While these two philosophical works emerged from distinct cultural and historical contexts, the shared themes of knowledge, illusion, self-realization, and ethical responsibility highlight the universal aspects of human existence and the perennial quest for understanding the nature of reality.

Conclusion

In bridging the philosophical chasm between ancient Indian and Greek traditions, this comparative study highlights the enduring relevance of the Bhagavad Gita and Plato's Allegory of the Cave. Their shared exploration of human perception,

enlightenment, and the transformative power of knowledge resonates across cultures and epochs. As humanity grapples with questions of reality and selfhood, these texts offer guidance in navigating the shadows of ignorance and embracing the illuminating journey toward higher truths. By examining the Bhagavad Gita and Plato's Allegory of the Cave side by side, this research study contributes to a deeper understanding of the universal quest for wisdom and liberation, transcending geographical and temporal boundaries. As we contemplate the intricate interplay between myth, philosophy, and societal understanding, these philosophical masterpieces continue to serve as guiding beacons, inviting us to venture beyond the shadows and discover the eternal truths that lie beneath the surface of our perceptions.

Keywords: Allegory of the Cave, Bhagavad Gita, Knowledge, Reality, Society, Truth

References

- Chinmoy, S. (1973). *Commentary on the Bhagavad Gita: The Song of the Transcendental Soul*. New York: Rudolf Steiner Publications.
- Guthrie, W. (1975). *A History of Greek Philosophy IV plato: The Man and his Dialogues Earlier period*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jowett, B. (2017). *The Allegory of the Cave*. Los Angeles: Enhanced Media Publishing.
- Plato, G. G. (1997). *The Republic as found in Plato: Complete Works*. Hackett Publishing company.
- Prabhupada, A. B. (1989). *Bhagavad Gita as it is*. Los Angeles, California: Bhaktivedanta Book Trust.
- Russell, B. (1972). *The History of Western Philosophy*. New York: Simon & Schuster.

Wedding Night Virginitv Test Among Sri Lankan Muslims: A Myth or Science?

Abdul Wadood Noor Naleefa ^{1*}, Mimi Hanida Abdul Mutalib ², Yew Wong Chin ³

¹ Department of Sociology, South Eastern University of Sri Lanka,

p102114@siswa.ukm.edu.my

² Faculty of Social Sciences and Humanities, University Kebangsaan Malaysia,

mimi8ab@ukm.edu.my

³ Corresponding author

vivienyew@ukm.edu.my

Abstract:

Wedding bed virginitv test is a marriage custom in Sri Lanka, especially among Sinhala and Muslim communities, where the bride is offered a pure white sheet on her throne ceremony which is kept in her luggage when she leaves on her honeymoon. Here, the newly wed bride is subjected to an examination to determine whether she had been a virgin at the time of her marriage. This practice has been performed by Sri Lankan Muslim communities and the practice does not have the same format or shape it has been practiced indirectly. A research conducted by the MWRAF (1999) found that bridal virginitv test, similar to the Sinhalese bridal virginitv test, was being practiced amongst the Muslims. Despite the truth related with nature of the hymen, misconceptions and fallacies this practice still prevails. According to the states of Dr. Sriyani Basnayake, “the hymen is not known to serve any useful purpose. She said that, there are instances where a girl may have been born without it and sometimes some may have a very lax hymen or it may have got stretched or broken accidentally during vigorous physical exercise” (Careem, 2001). She clearly states that hymen is a myth concept.

On the other hand, there is tendency of hymen reconstruction among women who are in need of proving their virginitv, which is called hymenoplasty. Hymenoplasty is supposed to restore the ability of the hymen to bleed at intercourse, thus, protecting the woman from penalty should she fail to prove her virginitv on her wedding night (Moorst et al., 2012). Accordingly, it is crystal clear that, a real virgin can fail a virginitv test. On the other hand, a person who has lost her virginitv can still prove her as a virgin by a hymenoplasty. This is the real background of the research problem of this particular study. Schaffir (2020) states that, “assuming that a woman’s sexual behavior can be inferred from her appearance is demeaning, and cultures that suggest the use of a hymen exam to test for virginitv invite incorrect and unfair judgments about women”. It is a harmful and damaging myth that virginitv can be verified or tested. This can be explained as ‘ascribed

misery', where young women are trapped by their fate, the irrational traditional practice and a myth beyond science. Accordingly, the objective of the research was formed to find out the scientific nature of wedding night virginity test prevails among Sri Lankan Muslims.

This study was a qualitative exploratory study and carried out as a primary research based on phenomenological approach. The aim of the study was to explore the reasons and scientific basis behind bridal virginity test as a custom which prevails among Muslims as well. Accordingly, respondents were selected purposively based on rapport building, following a purposive snowball sampling method. Due to the sensitivity and the hardness to select cases who would really willing to share life secret matters to a researcher were selected in the study. Hence nine cases were able to study in-depth as cases narratives. The researcher was lucky to attend three wedding ceremonies throughout the data collecting period, and additional data was also gathered through a number of unstructured group discussions. Further data was gathered through one Focus Group Discussions and about 40 key informants. Thematic highlighting was used to analyze the data. Names used in the paper are pseudonyms.

Virginity test is always questioned as whether it is relevant or not. In this study, it was quite interesting when it was questioned whether bridal virginity test is relevant to any occasion in the life. Moreover, scientific nature and accuracy in testing modes are always questioned. Study revealed that after the registration of the marriage and consummation of the wedding, it is useless to test the brought bride is a virgin or not. Rather it brings miseries and sorrows to some.

Najla admitted that she has heard a variety of disturbing stories. She stated, "Like many other forms of violence experienced by women, virginity testing is a form of violence that occurs in silence. Because not everyone can demonstrate their purity by shedding blood. It is not based on science. When Aathi discussed the scientific rationale for the virginity test, she was in a very depressed mood. She was attempting to study about this and was eager to learn about the rationale for virginity testing on the wedding night. She took a while to come to terms with the significance of the incident she encountered on her wedding night. Data show that trying to test someone's virginity is violent. Aathi had to experience all types of violence in her life as a result of the virginity test. Because she was unable to display blood stain, her husband physically and mentally abused her. Sharma (2014) supports Aathi's concern by pointing out that it may not rupture even after multiple acts of coitus due to its hyperelastic feature, which resists distortion and permits prolonged displacement. Isra also offers a unique insight into the scientific foundation. She claimed that several of her friends had unpleasant encounters because there was no bloodstain. She acknowledged that this is violent and has to end. Mufa was dissatisfied and felt bad for lying to her parents. Although there was

no blood on the bed, she claimed there was and washed it. Hiya claimed that even though she was unaware of this prior to her marriage, she is aware of it the present day. "I remember that husband said looking at the stain and the suffering I went through, he was satisfied about my purity," she recalled. She asked, "Now I wonder what would have happened if there was no stain at all, claiming that this is violence. Hiya continued by saying that numerous of her friends had assured her that they were without any blood stains. Naha seems educated and is a graduate. She provided more details about her opinions on the scientific foundation of the virginity test. She uttered that, without giving prior knowledge testing a girl and inspecting a couple's personal and extremely sensitive matters is violence. She seemed disappointed and worried when she revealed about her story. She affirmed that; it is truly violence. She had to have worries due to lack of a blood stain. Because she knew that there should be blood stain on the bed, she was so excited to see it. However, she saw nothing on her bed sheet and still worry about it. She knows that she was pure. Due to this she confirmed that there are no scientific reasons and this method of inspection is not accurate. Nazla is a young woman and obtained her studies in Sinhala medium and in a Sinhala school. She revealed that, this is violence against women. She knows Sinhala girls they protect their vagina from sex but having love affair and all kinds of other sex activities. So Nazla thinks that this not actually help anybody and it is as a biased practice and not scientific at all. Fara was very energetic and now does marriage matching broker as a part time earning. She expressed that, she was feeling shy and embarrassed to face this inspection in front of a team of women. They were not only asking about the stain but asked about her fresh sexual experience she went through as well. That time she did not have proper knowledge about this practice. Now she knows that it is violence and has no scientific base.

Besides, UN Women and the World Health Organization (WHO) and the UN Human Rights Office (OHCHR), in a global call to eliminate violence against girls and women states that, "this medically unnecessary, and often times painful, humiliating and traumatic practice must end" (United Nations, 2018). It further stated that, various reasons are behind this forced practice of virginity test, such as request from parents, request from future partners to create marriage suitability and in some countries even from employers. All the reasons are linked with virginity test prior to marriage and sexual activity, which leads lower harm compared to wedding night virginity test. This does not allow any alternative to the victims.

Grounded on the findings and discussions of this research, it is obvious that bridal virginity test prevails among Muslim communities in Sri Lanka are having various patterns. Victims stress that this practice does not have a basis for any issue such as African communities use it as a preventive measure to curb HIV/AIDS from society. The study confirm that respondents find the test as useless and scientifically

baseless. Women have faced several traumas, have faced violence, intimidation, humiliation and sufferings due to this unfair wedding custom which is accepted by WHO as a medically unnecessary and unscientific practice. Prior marriage counseling, awareness to adults, gender and sex education at secondary and tertiary education were suggested by respondents in order to curb this practice from communities and to educate the younger generation that this practice is a myth. It was suggested to educate the community at all levels despite gender differences, that virginity test is not scientific.

Keywords: Hymen; marriage custom; Muslim women; violence against women; wedding night virginity test.

REFERANCES

- Careem, Z. (2001). Virginity test: The Young Woman's Nightmare. The Island-Leisure. <http://www.island.lk/2001/11/04/leisur01.html>
- Moorst, B. R., Lunsen, R. H. W., Dijken, D.K.E. & Concetta, M. S. (2012). Backgrounds of women applying for Hymen Reconstruction, the effects of Counseling on myths and misunderstandings about virginity and the results of Hymen Reconstruction. The European Journal of Contraception and Reproductive Health Care. 17(2): 93-105. doi: 10.3109/13625187.2011.649866.
- MWRAF. (1999). Between Two Worlds: Muslim Women in a Multi Ethnic Society. Colombo: Muslim Women's Research and Action Forum.
- Schaffir, J. (2020). The Hymen's Tale: Myths and facts about the hymen. The Ohio State University Wexner Medical Center. <https://wexnermedical.osu.edu/blog/myths-and-facts-about-hymen>.
- Sharma, M. (2014). Virginity, Pregnancy and delivery. https://www.slideshare.net/drprashantsharma/virginity-pregnancy-delivery-forensic-approach?next_slideshow=35872538
- United Nations. (2018). 'Virginity testing': a human rights violation, with no Scientific basis – UN. <https://news.un.org/en/story/2018/10/1023401>

An Academic Exploration of 'The Survival of The Fittest' and the Deconstruction of Man-Made Religious Beliefs in Yashpal's /khəccər ɔ:r a:dmi:/ (Mule and the Man).

L. M. Ridma Nishadinee Lansakara
Academic and Research Officer

National Institute of Language Education and Training, Makumbura, Panipitiya
rnishadinee8822@gmail.com

Introduction:

Yashpal, a prominent Hindi writer, delves into the theme of 'The Survival of The Fittest' in his short story 'khəccər ɔ:r a:dmi:' (Mule and The Man - 1965) to critique man-made religious beliefs and their disruptive impact on the natural order. This extended discussion aims to analyze the narrative, characters, and themes within the story, emphasizing Yashpal's commitment to addressing societal issues through literature and the interplay between science and the human condition.

Yashpal, a prominent Hindi writer, employs scientific theories and logical incidents to dismantle outdated beliefs rooted in conventional society. Through this story, he highlights the baselessness of religious beliefs/myths and their disruption of the natural life cycle. This paper discusses how Yashpal's work reflects his commitment to addressing societal issues through literature, emphasizing real-world solutions rather than utopian revisionism. Furthermore, it analyzes how /khəccər ɔ:r a:dmi:/ serves as a commentary on the harmful influence of religious myths on human society, rooted in economic inequality. The story underscores that going against the natural order leads to the eventual exposure of the hollowness of such baseless beliefs by nature itself. Ultimately, this study emphasizes the importance of natural survival and highlights the intricate relationship between literature, human life, and science.

The theory of 'The Survival of The Fittest,' rooted in Darwinian Evolutionary Theory, has been a cornerstone of understanding natural selection and adaptation. However, Yashpal, a renowned Hindi writer, utilizes this scientific concept in his short story /khəccər ɔ:r a:dmi:/ to shed light on how human beings have strayed from their natural survival instincts due to man-made religious beliefs. This extended abstract delves into the narrative and thematic elements of the story, exploring how Yashpal critiques and challenges these beliefs in the context of convention and exploitation.

Objectives:

The overarching objectives guiding this academic exploration are delineated as follows:

- To conduct a meticulous deconstruction of the narrative structure, character ontology, and thematic stratagem enshrined within /khəccər ɔ:r a:dmi:/.
- To expound upon Yashpal's adept integration of 'The Survival of The Fittest,' firmly rooted in the tenets of Darwinian Evolutionary Theory, as a conceptual scaffold underscoring the imperativeness of aligning human existence symbiotically with the terrestrial milieu.
- To scrutinize the pivotal role of man-made religious convictions in estranging humanity from its intrinsic survival instincts, with an accentuated focus on the pivotal thematic axes of exploitation, and convention.

Methodology:

The methodological framework of this scholarly inquiry embodies a rigorous literary analysis paradigm vis-à-vis Yashpal's /khəccər ɔ:r a:dmi:/. Employing literary hermeneutics, the analysis encompasses an exhaustive parsing of the narrative's composition, encompassing its structural composition, the evolution of character dynamics, and the intricate web of thematic profundities. This analytical approach is synergistically complemented by an integrative assimilation of scientific theories, most notably the foundational principles encapsulated within 'The Survival of The Fittest.' Such a holistic analytical ensemble is instrumental in comprehending Yashpal's artful narrative deployment and its dynamic interaction with naturalistic paradigms.

Results or Findings:

Yashpal's narrative effectively addresses societal issues, notably economic inequality and capitalism, through 'khəccər ɔ:r a:dmi:.' The story symbolically portrays the clash between nature and man-made constructs through the characters of a mule and a man. Yashpal illustrates that deviating from the natural order exposes the hollowness of irrational religious beliefs, often driven by economic motives.

In /khəccər ɔ:r a:dmi:/ Yashpal seeks to elucidate how religious beliefs that run contrary to the natural order are often underpinned by economic inequality and capitalism. The story's central narrative revolves around a mule and a man, serving as symbolic representations of the clash between nature and man-made constructs. The mule embodies the essence of the natural world, while the man represents the human inclination towards faith, even when it defies logic.

Through the narrative, Yashpal effectively conveys that when individuals or societies deviate from the natural order, nature itself intervenes to expose the hollowness of these baseless beliefs. In the story, the man's stubborn belief in the mule's supernatural abilities leads to disastrous consequences. This serves as a powerful metaphor for the detrimental impact of irrational faith on human society.

Economic disparities and the pursuit of profit often drive individuals to embrace superstitions and dogmas that promise salvation or miraculous solutions. /khæccər ɔ:r a:dmi:/, vividly illustrates how economic motives can blind people to the truth and lead them down paths of self-deception.

This study underscores the interplay between literature, human life, and science in Yashpal's work. Yashpal uses literature as a vehicle to engage readers in critical reflection on societal issues, effectively bridging the gap between the arts and the sciences. His storytelling skillfully incorporates scientific principles and naturalistic observations to challenge entrenched beliefs.

In /khæccər ɔ:r a:dmi:/, Yashpal masterfully weaves together elements of science, literature, and social commentary to convey a profound message about 'The Survival of The Fittest.' He highlights how man-made religious beliefs, disrupt the natural order. By presenting the consequences of such beliefs through the story's narrative, he underscores the importance of aligning with the natural world. Yashpal's work serves as a powerful reminder of the need to question and reconsider beliefs that run counter to the principles of evolution and adaptation, emphasizing the essential role of literature in this discourse.

Discussion:

Narrative Structure and Character Ontology:

Yashpal's narrative structure in /khæccər ɔ:r a:dmi:/ unfolds with precision, weaving a tale that explores the clash between tradition and nature. The characters, a mule and a man, serve as symbolic representations. The mule embodies the essence of the natural world, adapting its behavior in accordance with the situation. The man, on the other hand, symbolizes the human inclination towards faith, even when it defies logic. The story's focal point is a single incident involving the mule, showcasing nature's reality. Yashpal's genius lies in using this incident to reveal how a mule aligns its life with the natural order, serving as a stark contrast to the man's blind adherence to religious beliefs.

Integration of 'The Survival of The Fittest':

Yashpal seamlessly integrates 'The Survival of The Fittest' into the narrative framework. The mule's adaptability and survival instincts become a metaphor for the importance of aligning human existence with the natural world. The story unfolds as a commentary on how man-made religious beliefs disrupt this alignment, leading to detrimental consequences.

By grounding his narrative in Darwinian Evolutionary Theory, Yashpal provides a conceptual scaffold that underlines the significance of adapting to the natural milieu. This integration serves as a thought-provoking exploration of the consequences of deviating from innate survival instincts.

Role of Man-Made Religious Convictions:

/khæccær ɔ:r a:dmi:/ scrutinizes the role of man-made religious convictions in estranging humanity from its intrinsic survival instincts. Yashpal focuses on themes of exploitation and convention, illustrating how economic motives often drive individuals to embrace superstitions and dogmas that promise salvation or miraculous solutions.

The narrative powerfully conveys the idea that blind adherence to irrational beliefs, divorced from the natural order, can lead to disastrous consequences. The man's stubborn belief in the mule's supernatural abilities serves as a poignant metaphor for the detrimental impact of irrational faith on human society.

Conclusion:

Yashpal's narrative in /khæccær ɔ:r a:dmi:/ offers a profound exploration of 'The Survival of The Fittest,' critiquing man-made religious beliefs and their disruptive influence on the natural order. The meticulous deconstruction of the narrative structure, character ontology, and thematic stratagem reveals Yashpal's commitment to addressing societal issues through literature.

The story serves as a clarion call for intellectual discernment, urging society to question and critically reassess beliefs that run counter to the principles of evolution and adaptation. Yashpal's adept integration of scientific principles and naturalistic observations underscores the essential role of literature in challenging entrenched beliefs and fostering a symbiotic relationship with the evolving terrestrial sphere.

In summation, /khæccær ɔ:r a:dmi:/ constitutes an indelible paean to the prioritization of innate survival instincts over baseless dogma, advocating for a harmonious coexistence with the natural world. Yashpal's work serves as a powerful reminder of the need to align with the principles of evolution, emphasizing the intricate relationship between literature, human life, and science in fostering a more enlightened and sustainable society.

References

Britannica, (2023 September 10) Survival of the Fittest,

<https://www.britannica.com/science/survival-of-the-fittest>

Darwin, Charles (1859) On the Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life, London: John Murray.

<https://nla.gov.au/nla.obj-214148805/view?partId=nla.obj-214176923#page/n26/mode/1up>

Yashpal (1965) खच्चर और आदमी (/khæccær ɔ:r a:dmi:/), Viplov Karyalat, Lucknow.

Identification and examination of the editing methodology of Sinhala classics of Valivitiya Soratha (1897-1963).

Chinthaka Ranasinha
Department of Sinhala
University of Kelaniya
chinthakaranasinha@gmail.com

Abstract

The background of the paper is related to the 1920-1960 period of Sinhalese intellectual culture in Sri Lanka. The culture has extended the intellectual history of the 19th century with some new elements and socio-political and cultural trends after introducing Missionary education and its counterpart Buddhist monastic movements. In 1833, British colonial authority introduced the Colebrooke and Cameron reforms into Ceylon and it gave birth to a capitalistic society in the country. Under British influence, missionary education spread all over the country (It should be stressed that the Northern province got the USA missionary project), and as a result of the project, the English-educated middle class entered the stage. Most of the members of the class were trained to blindly follow the British administrative mechanism and secure high-level positions in it without paying attention to indigenous thought. Very few of them were involved in indigenous thinking. James de Alwis was the foremost personality among the group. He translated Sidath Sangara (Sinhalese medieval classical text for Grammar study) into English with an extended introduction that expresses immense valuable reading and suggestions to study classical Sinhalese literature from the ancient period to his time. The introduction could be considered a first step in the scientific approach regarding the study of Sinhalese literature because Alwis attempted to divide the periods of the literature by following the Western literary discourse while paying attention to Western antiquity and the medieval period. The Sinhalese Buddhist resistance to the missionary ideological project took place with the establishment of monastic education institutions and enriched the Buddhist religious tradition. The turning point of the project was the start of the Vidyodaya monastic education institute in 1873 and Vidyalandara in 1875. The institutions led to the accomplishment of the oriental academic discourse by creating the lay and monk students for the project. Hikkaduwa Siri Sumangala at Vidyodaya and Rathmalane Dharmarama at Vidyalandara were major figures of the discourse. The central character of the discourse was editing and providing various comments for oriental texts and the Sinhalese works were a big part of them. This was an integral part of national and religious movements. The discourse was related to creating a nation,

religion, and achieving merit. The capitalistic persons contributed to it and many texts were published with comments and new editing processes. The editing project was coming to its climax in the first five decades of the 20th century. Both monastic schools and outsiders were entering into the process and spreading of the various examinations in schools, teacher training colleges, and other educational institutions provided the wider space for book editing and the writing of comments. The new interpretations and comments to understand the classics were required by the new student populations.

Velivitiya Soratha, the pioneer scholar at Vidyodaya monastic school after Sri Sumangala contributed a lot to the discourse in the early part of the twentieth century and had made a strong impression on the Sinhalese scholastic tradition. After the pioneer greatest scholar Hikkaduwa Sri Sumangala Soratha extended the scholarly tradition in Vidyodaya with his own identity and did a lot of work. This was a transitional period in comparing Sumangala's because the dialogue between the new university system and "making Sinhala the official language" was taken in the public sphere. Further, many linguistic schools were established regarding editing and interpretations of the Sinhalese classics and promoting modern Sinhalese literature. Hela Hawula (The linguistic school that was established in 1941 by Cumaratunga Munidasa to promote pure Sinhalese usages), and other key figures like W. F. Gunawardhana, Walipatanwila Deepankara. For modern literature, Martin Wickramasinghe, G. B. Senanayake and Ediriweera Sarachchandra can be considered the pioneer researchers in the early five decades of the century.

This paper attempts to study the editing methodology of Sinhala classics of the period with special attention to the editing methodology of Velivitiya Soratha. Among his works, there are commentaries for several Sinhala classics, a dictionary (the most popular Sinhala--memorial of his teacher Sri Sumangala) and story books with Sinhala translations of western and eastern stories. Further, Soratha contributed to the Sinhalese newspapers and magazines by writing several articles emphasizing structural changes in the Sinhalese language in comparison to such kind of the changing in the Bengali language (Soratha:1938). The major objective of the paper is to Identify and examine the editing methodology of the Soratha in selected Sinhalese classics such as Kaw Silumina (The epic of Sinhalese written in the Dabadeniya period based on Kusa jataka story) and Hansa Sandesaya (The messenger poetry that was written in Koote period). For this, I use hermeneutic theories related to interpreting the texts.

Keywords: comparative studies, text editing methodology, Velivitiyee Soratha, Sinhalese classics.